

Den Europæiske Unions Tidende

L 92

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

30. marts 2012

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 281/2012/EU af 29. marts 2012 om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme** 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2012 af 28. marts 2012 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter** 4
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 283/2012 af 29. marts 2012 om fastsættelse af den faste godtgørelse pr. bedriftsskema for regnskabsåret 2012 i informationsnettet for landøkonomisk bogføring** 15
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 284/2012 af 29. marts 2012 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima, og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 ⁽¹⁾**..... 16

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 285/2012 af 29. marts 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	24
---	----

AFGØRELSER

2012/181/EU:

★ Rådets gennemførelsesafgørelse af 26. marts 2012 om tilladelse til Rumænien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdi-afgiftssystem	26
---	----

2012/182/EU:

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 28. marts 2012 om EU-tilskud til finansiering af et program til bekæmpelse af skadegørere på planter og planteprodukter i de franske oversøiske departementer for 2012 (meddelt under nummer C(2012) 1954).....	28
--	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 177/2008 af 20. februar 2008 om fastlæggelse af en fælles ramme for virksomhedsregistre til statistiske formål og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2186/93 (EUT L 61 af 5.3.2008)	31
---	----

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 281/2012/EU

af 29. marts 2012

om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømmeEUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra g),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da der oprettes et fælles EU-genbosættelsesprogram, der har til formål at forøge virkningen af Unionens genbosættelsesindsats ved at yde beskyttelse til flygtninge og maksimere den strategiske virkning af genbosættelse ved i højere grad at rette indsatsen mod de personer, der har mest behov for genbosættelse, bør der på EU-plan fastsættes fælles prioriteter for genbosættelse.
- (2) I artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er det fastlagt, at de EU-politikker, der er omhandlet i kapitlet om grænsekontrol, asyl og indvandring, samt gennemførelsen heraf er underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de finansielle aspekter, og at EU-retsakter vedtaget i henhold til dette kapitel, når det er nødvendigt, skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.
- (3) Med henblik herpå er der i det bilag, der tilføjes til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF ⁽²⁾ ved denne afgørelse, fastsat en liste

over specifikke fælles EU-prioriteter for genbosættelse for 2013 på grundlag af to generelle kategorier, hvoraf den første bør omfatte personer, der tilhører en specifik kategori, der er omfattet af de genbosættelseskriterier, der er opstillet af FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR), mens den anden bør omfatte personer fra et land eller en region, der er identificeret i UNHCR's årlige prognose for behovet for genbosættelse, og hvor fælles EU-foranstaltninger vil bidrage væsentligt til at opfylde beskyttelsesbehovene.

- (4) I betragtning af de genbosættelsesbehov, der fastsættes i det bilag, der tilføjes til beslutning nr. 573/2007/EF ved denne afgørelse, og som opregner de specifikke fælles EU-prioriteter for genbosættelse, er det også nødvendigt at yde yderligere finansiell støtte til genbosættelse af personer for så vidt angår specifikke geografiske regioner og nationaliteter og specifikke kategorier af flygtninge, der skal genbosættes, når genbosættelse betragtes som den mest hensigtsmæssige løsning på deres særlige behov.
- (5) På grund af vigtigheden af en strategisk brug af genbosættelse af personer fra lande eller regioner, der er udpeget til gennemførelse af regionale beskyttelsesprogrammer, er det nødvendigt at yde supplerende finansiell støtte til genbosættelse af personer fra Tanzania, Østeuropa (Hviderusland, Republikken Moldova og Ukraine), Afrikas Horn (Djibouti, Kenya og Yemen) og Nordafrika (Egypten, Libyen og Tunesien), og fra eventuelle andre lande eller regioner, som vil blive udpeget i fremtiden.
- (6) Med henblik på at tilskynde flere medlemsstater til at involvere sig i genbosættelsesforanstaltninger er det ligeledes nødvendigt at yde yderligere finansiell støtte til de medlemsstater, der beslutter at genbosætte personer for første gang.
- (7) Det er også nødvendigt at fastsætte reglerne for støtteberettigelse for så vidt angår yderligere finansiell støtte til genbosættelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010 (EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 161) og Rådets førstebehandlingsholdning af 8.3.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 29.3.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 1.

- (8) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (9) I medfør af artikel 1, 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning nr. 573/2007/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13 ændres som følger:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne modtager et fast beløb, jf. stk. 3a, for hver person, som genbosættes på grundlag af en eller flere af følgende prioriteter:

- a) personer fra et land eller en region, der er udpeget til gennemførelse af et regionalt beskyttelsesprogram
- b) personer, der tilhører en eller flere af følgende sårbare grupper:
 - børn og kvinder, der er i fare
 - uledsagede mindrearige
 - personer, der har overlevet vold og/eller tortur
 - personer med et alvorligt behov for lægehjælp, som kun kan dækkes, hvis de genbosættes
 - personer, der har behov for genbosættelse i nødsituationer eller for omgående genbosættelse af juridiske årsager og/eller fysiske beskyttelseshensyn

c) de specifikke fælles EU-prioriteter for genbosættelse for 2013, jf. listen i bilaget til denne beslutning.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Medlemsstaterne modtager et fast beløb på 4 000 EUR for hver person, der genbosættes på grundlag af prioriteterne i stk. 3.

I de tilfælde, der er anført nedenfor, øges det fastsatte beløb som følger:

- 6 000 EUR pr. genbosat person for de medlemsstater, der modtager det faste genbosættelsesbeløb fra fonden for første gang
- 5 000 EUR pr. genbosat person for de medlemsstater, der allerede har modtaget det faste genbosættelsesbeløb fra fonden én gang i løbet af de foregående år, hvor fonden har fungeret.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Når en medlemsstat genbosætter en person på grundlag af mere end en af EU-prioriteterne for genbosættelse i stk. 3, modtager den kun én gang et fast beløb for denne person.«

d) Stk. 6 affattes således:

»6. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. maj 2012 Kommissionen et skøn over antallet af personer, som de forventer at genbosætte på grundlag af prioriteterne i stk. 3 i løbet af det følgende kalenderår, herunder en opdeling i de forskellige kategorier, der er omhandlet i samme stykke. Kommissionen meddeler det i artikel 52 omhandlede udvalg disse oplysninger.«

e) Følgende stykke tilføjes:

»7. Resultaterne og virkningerne af det finansielle incitament til genbosættelsesforanstaltninger på grundlag af prioriteterne i stk. 3 meddeles af medlemsstaterne i den rapport, der er nævnt i artikel 50, stk. 2, og af Kommissionen i den rapport, der er nævnt i artikel 50, stk. 3.«

2) I artikel 35 tilføjes følgende stykke:

»5. Det faste beløb, der tildeles medlemsstaterne for hver genbosat person, udbetales som et engangsbeløb for hver faktisk genbosat person.«

3) Teksten i bilaget til denne afgørelse tilføjes som et bilag til beslutning nr. 573/2007/EF.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. WAMMEN

Formand

BILAG

»*BILAG*

Liste over specifikke fælles EU-prioriteter for genbosættelse for 2013

- 1) Congolesiske flygtninge i De Store Søers Område (Burundi, Malawi, Rwanda og Zambia)
 - 2) Flygtninge fra Irak i Tyrkiet, Syrien, Libanon og Jordan
 - 3) Afghanske flygtninge i Tyrkiet, Pakistan og Iran
 - 4) Somaliske flygtninge i Etiopien
 - 5) Burmesiske flygtninge i Bangladesh, Malaysia og Thailand
 - 6) Eritreiske flygtninge i Østsudan.«
-

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 282/2012

af 28. marts 2012

om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

(kodifikation)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 43, litra a), d), f) og j), artikel 47, stk. 2, artikel 134, artikel 143, litra b), artikel 148, artikel 161, stk. 3, artikel 171 og artikel 172, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽²⁾, særlig artikel 37 og artikel 38.,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 4, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, og artikel 11, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ⁽⁴⁾, særlig artikel 25,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitikts ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af

forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽⁵⁾, særlig artikel 142, litra c),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽⁶⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985, om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽⁷⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁸⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Talrige bestemmelser i Unionens landbrugsforordninger kræver, at der stilles sikkerhed for betalingen af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes. Erfaringerne har imidlertid vist, at dette krav i praksis fortolkes på vidt forskellig måde. For at undgå ulige konkurrencevilkår bør kravet derfor defineres.
- (3) Især bør sikkerhedens form defineres.
- (4) I mange bestemmelser i Unionens landbrugsforordninger er det fastsat, at den stillede sikkerhed fortabes, hvis en sikret forpligtelse misligholdes, uden at der sondres mellem misligholdelse af primære, sekundære og underordnede forpligtelser. For at undgå forskelsbehandling bør der sondres mellem konsekvenserne af misligholdelse af en primær forpligtelse og konsekvenserne af misligholdelse af sekundær eller af en underordnet forpligtelse.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

⁽⁸⁾ Se bilag I.

Især bør det, hvor der er mulighed herfor, fastsættes, at kun en del af sikkerheden fortabes, når den primære forpligtelse rent faktisk er opfyldt, men den frist, der er sat for opfyldelse, er overskredet en smule, eller når en underordnet forpligtelse ikke er opfyldt.

- (5) Der bør ikke sondres mellem konsekvenserne af manglende overholdelse af en forpligtelse ud fra, om der er modtaget forskud eller forudbetaling eller ej. Derfor bør sikkerhedsstillelse for forskud og forudbetaling være dækket af særskilte regler.
- (6) Udgifterne til sikkerhedsstillelse såvel for den, der stiller sikkerheden, som for den ansvarlige myndighed kan være uforholdsmæssigt store sammenlignet med det beløb, sikkerheden stilles for, hvis dette beløb ligger under en vis grænse. De ansvarlige myndigheder bør derfor have ret til at afstå fra at kræve sikkerhed for betalingen af et beløb, der ligger under denne grænse. Endvidere bør en ansvarlig myndighed have bemyndigelse til at afstå at kræve sikkerhedsstillelse såfremt den, der skal stille sikkerhed for betalingen af et beløb, har en status, som overflødig gør dette.
- (7) En ansvarlig myndighed bør have ret til at afslå at godkende en tilbudt sikkerhed, såfremt den ikke finder den tilfredsstillende.
- (8) Der bør fastsættes en frist for fremlæggelse af den dokumentation, der er nødvendig for, at et sikret beløb kan frigives, i de tilfælde, hvor en sådan frist ikke er fastsat andetsteds.
- (9) I forbindelse med den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning af et sikret beløb udtrykt i euro til national valuta, bør det forhold, der ligger til grund for fordringens stiftelse, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 2799/98 defineres i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 ⁽¹⁾.
- (10) Fremgangsmåden, der skal følges, når en sikkerhed er erklæret fortabt, bør fastsættes.
- (11) Kommissionen bør have mulighed for at følge iværksættelsen af forskrifterne vedrørende sikkerhedsstillelse.
- (12) Ved denne forordning fastsættes de regler, der generelt skal anvendes, medmindre der i specifik EU-lovgivning er fastsat andre regler.
- (13) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter og blev forelagt de øvrige kompetente udvalg til orientering —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

I denne forordning fastlægges bestemmelserne for de sikkerhedsstillelser, som er foreskrevet i nedenstående forordninger eller i forordninger udstedt i medfør af disse forordninger, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i de pågældende forordninger:

- a) forordninger om fælles markedsordninger for visse landbrugsprodukter:
- forordning (EF) nr. 104/2000 (fiskeri- og akvakulturprodukter)
 - forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordning)
- b) forordning (EF) nr. 73/2009 (ordninger for direkte støtte)
- c) forordning (EF) nr. 1216/2009 (ordning for handelen med visse varer fremstillet ved bearbejdning af landbrugsprodukter).

Artikel 2

Denne forordning skal finde anvendelse i alle tilfælde, hvor der i de i artikel 1 omhandlede forordninger, som defineret i artikel 3, er foreskrevet en sikkerhedsstillelse, uanset om udtrykket »sikkerhed« er anvendt.

Denne forordning gælder ikke for garantistillelser til sikring af betaling af import- og eksportafgifter som anført i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾.

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

- a) »sikkerhed«: garanti for betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en ansvarlig myndighed, såfremt en bestemt forpligtelse ikke opfyldes
- b) »maksimumsgaranti«: en sikkerhed, der stilles over for den ansvarlige myndighed som garanti for opfyldelse af flere forpligtelser
- c) »forpligtelse«: et eller en række ved forordning fastlagt(e) krav om at foretage eller undlade at foretage en handling
- d) »ansvarlig myndighed«: enten den myndighed, som har beføjelse til at godkende sikkerheden, eller den myndighed, som er beføjet til at træffe afgørelse om, hvorvidt sikkerheden i henhold til den pågældende forordning frigives eller fortabes.

⁽¹⁾ EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

KAPITEL II

KRAV OM SIKKERHEDSSTILLELSE

Artikel 4

Sikkerhed skal stilles af den eller for den, der er ansvarlig for betaling af et beløb, der er skyldigt, hvis en forpligtelse ikke opfyldes.

Artikel 5

1. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, når det sikrede beløb er på under 500 EUR.

2. Anvendes stk. 1, forpligter den pågældende sig skriftligt til at betale et beløb på størrelse med det, han ville være blevet afkrævet, hvis han havde stillet sikkerhed, og denne senere var blevet erklæret for helt eller delvis fortabt.

Artikel 6

Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at kræve sikkerhedsstillelse, hvis den, som er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, er

- a) et offentligt organ, der er ansvarligt for udførelsen af en offentlig myndigheds opgaver
- b) et privat organ, der udfører opgaver som omhandlet under litra a) under statsligt tilsyn.

KAPITEL III

SIKKERHEDSSTILLELSERNES FORM

Artikel 7

1. Sikkerhed kan stilles i form af

- a) kontant indbetaling som omhandlet i artikel 12 og 13 og/eller
- b) en kautionserklæring fra en kautionist som omhandlet i artikel 15, stk. 1.

2. Den ansvarlige myndighed kan tillade sikkerhedsstillelse i form af

- a) pant i fast ejendom, og/eller
- b) deponerede kontanter i et pengeinstitut, og/eller
- c) anerkendte fordringer på et offentligt organ eller på offentlige midler, der er forfaldne til betaling, og som ikke kan fortrænges af andre krav, og/eller
- d) obligationer, der er omsættelige i den pågældende medlemsstat, og som er udstedt eller garanteret af denne stat, og/eller

- e) børsnoterede realkreditobligationer, der udbydes på det frie marked, og som repræsenterer en sikkerhed svarende til statsobligationer.

3. Den ansvarlige myndighed kan fastsætte yderligere betingelser for sikkerhedsstillelse i en form som anført i stk. 2.

Artikel 8

Den ansvarlige myndighed afslår eller kræver udskiftning af en tilbudt sikkerhed, hvis den mener, at denne er uhensigtsmæssig eller ikke i tilstrækkelig grad eller i et tilstrækkelig tidsrum frembyder den krævede sikkerhed.

Artikel 9

1. Pant i fast ejendom som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), eller obligationer som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra d) og e), til sikkerhed for et beløb skal på det tidspunkt, hvor sikkerheden stilles, have en salgsværdi på mindst 115 % af det krævede sikkerhedsbeløb.

Den ansvarlige myndighed accepterer kun sikkerhedsstillelse i den form som anført i artikel 7, stk. 2, litra a), d) eller e), hvis den, der stiller sikkerheden, skriftligt forpligter sig til enten at stille yderligere sikkerhed eller udskifte den først stillede sikkerhed, såfremt det pågældende aktivs salgsværdi i et tidsrum på tre måneder er under 105 % af det krævede sikkerhedsbeløb. Denne skriftlige forpligtelse er ikke nødvendig, hvis nævnte forpligtelser allerede er foreskrevet. Den ansvarlige myndighed vurderer med regelmæssige mellemrum sådanne sikkerhedsstillelsers værdi.

2. Vurderingen af de i artikel 7, stk. 2, litra a), d) og e), nævnte sikkerheders salgsværdi foretages i givet fald af den ansvarlige myndighed, idet eventuelle forventede salgsmkostninger tages i betragtning.

Salgsværdien af obligationer fastsættes efter den sidst foreliggende notering.

Såfremt den ansvarlige myndighed forlanger det, skal den, der stiller sikkerheden, fremlægge bevis for sikkerhedens salgsværdi.

Artikel 10

1. En sikkerhed kan udskiftes med en anden sikkerhed.

Dog er udskiftningen betinget af den ansvarlige myndigheds godkendelse i tilfælde hvor:

- a) en fortabt sikkerhed endnu ikke er indkasseret, eller
- b) en sikkerhed er udskiftet med en anden sikkerhed i en form som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

2. En maksimumsgaranti kan udskiftes med en anden maksimumsgaranti, hvis den nye maksimumsgaranti dækker den del af den oprindelige maksimumsgaranti, der på udskiftningstidspunktet skulle sikre opfyldelsen af en eller flere endnu ikke afviklede forpligtelser.

Artikel 11

1. Sikkerhed af enhver art som omhandlet i artikel 1 stilles i euro.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 omregnes sikkerhedsbeløbet udtrykt i euro, når sikkerheden accepteres i den nationale valuta i en medlemsstat, der ikke deltager i euroområdet, til denne valuta i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. 1913/2006. Den forpligtelse, sikkerheden vedrører, og beløb, der måtte blive tilbageholdt i tilfælde af uregelmæssigheder eller overtrædelser, fastsættes dog i euro.

Artikel 12

Foretages der kontant indbetaling ved overførsel, betragtes sikkerheden først som stillet, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

Artikel 13

1. En check, hvis indløsning garanteres af et pengeinstitut, der er godkendt af den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, betragtes som kontant indbetaling. Den ansvarlige myndighed behøver ikke at indløse en sådan check, førend garantiperioden er ved at udløbe.

2. Andre checks, end de i stk. 1 omhandlede, betragtes kun som sikkerhed, når den ansvarlige myndighed har sikkerhed for at kunne disponere over beløbet.

3. Gebyrer og andet, der beregnes af pengeinstitutter, betales af den, der stiller sikkerheden.

Artikel 14

Sikkerhed i form af kontant indbetaling er ikke rentebærende for den, der har stillet den.

Artikel 15

1. Kautionisten skal have sin bopæl eller været etableret inden for Unionen og være godkendt af den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles, jf. dog traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser. Kautionisten skal forpligtes ved en skriftlig kautionserklæring.

2. En skriftlig kautionserklæring skal mindst indeholde

- a) angivelse af den forpligtelse eller, såfremt der er tale om en maksimumsgaranti, den type eller de typer forpligtelser, hvis opfyldelse den skal sikre
- b) angivelse af det maksimale beløb, som kautionisten er villig til at indestå for
- c) erklæring om, at kautionisten hæfter solidarisk med den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, og forpligter sig til inden 30 dage efter påkrav fra den ansvarlige myndighed at betale ethvert beløb inden for garantiens grænser, som forfalder til betaling ved sikkerhedens fortabelse.

3. Den ansvarlige myndighed kan acceptere en skriftlig telekommunikationsmeddelelse fra kautionisten som skriftlig sikkerhedsstillelse. I et sådant tilfælde træffer den ansvarlige myndighed passende foranstaltninger for at sikre sig den pågældende meddelelses ægthed.

4. Er der allerede givet en skriftlig maksimumsgaranti, træffer den ansvarlige myndighed afgørelse om, efter hvilken procedure hele eller en del af maksimumsgarantien skal afsættes til en bestemt forpligtelse.

Artikel 16

Så snart en del af en maksimumsgaranti afsættes til en bestemt forpligtelse, ajourføres restbeløbet.

KAPITEL IV

FORSKUD OG FORUDBETALING

Artikel 17

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor specifikke EU-regler fastsætter, at et beløb kan forudbetales, inden forpligtelsen er opfyldt.

Artikel 18

1. Sikkerhedsstillelsen frigives,
 - a) når den endelige ret til det udbetalte beløb er godtgjort, eller
 - b) når det udbetalte beløb plus eventuelle tillæg som fastsat i de specifikke EU-regler er blevet tilbagebetalt.

2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks den i artikel 28 omhandlede fremgangsmåde.

Fristen kan udskydes i tilfælde af force majeure.

Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i EU-lovgivning, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.

3. Hvis tilbagebetalingen ifølge force majeure-bestemmelserne i EU-lovgivning kan begrænses til forskuddet alene, finder følgende bestemmelser desuden anvendelse:

- a) de begivenheder, der påberåbes som force majeure, skal meddeles den ansvarlige myndighed senest 30 dage efter den dag, på hvilken den pågældende fik kendskab til, at der forelå omstændigheder, der kunne tolkes som et muligt tilfælde af force majeure, og

b) den pågældende skal tilbagebetale forskuddet eller den relevante del deraf senest 30 dage regnet fra datoen for de ansvarlige myndigheds anmodning om tilbagebetaling.

Hvis de under litra a) og b) nævnte bestemmelser ikke findes at være overholdt, er betingelserne for tilbagebetaling de samme, som hvis der ikke havde foreligget force majeure.

KAPITEL V

FRIGIVELSE OG FORTABELSE AF ANDEN SIKKERHEDSSTILLELSE, END OMHANDLET I KAPITEL IV

Artikel 19

1. En forpligtelse kan omfatte primære, sekundære eller underordnede krav.

2. Ved »primært krav« forstås et krav af grundlæggende betydning for formålet med den forordning, hvori kravet er fastlagt, om at foretage eller undlade at foretage en handling.

3. Ved »sekundært krav« forstås et krav om overholdelse af fristen for opfyldelse af et primært krav.

4. Ved »underordnet krav« forstås ethvert andet krav, der måtte være fastlagt ved en forordning.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, når det eller de primære krav ikke er fastsat i specifikke EU-regler.

6. I dette kapitel forstås ved »den pågældende del af det sikrede beløb« den del af det sikrede beløb, der svarer til den mængde, for hvilken et krav ikke er opfyldt.

Artikel 20

En sikkerhedsstillelse frigives, når der som fastsat i de specifikke EU-regler er fremlagt dokumentation for, at alle primære, sekundære og underordnede krav er opfyldt.

Artikel 21

1. Sikkerheden fortabes fuldt ud for den mængde, for hvilken et primært krav ikke er blevet opfyldt, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.

2. Et primært krav betragtes som uopfyldt, hvis beviset for kravets opfyldelse ikke er forelagt ved udløbet af fristen derfor, medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist. Den i artikel 28 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes straks.

3. Hvis der inden 18 måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, tilbagebetales 85 % af det fortabte beløb.

Hvis der inden 18 måneder efter den i stk. 2 omhandlede frists udløb fremlægges bevis for, at det eller de primære krav er blevet opfyldt, og hvis det hertil knyttede sekundære krav ikke er blevet opfyldt, er det tilbagebetalte beløb lig med det beløb, som frigives efter artikel 22, stk. 2, nedsat med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.

4. Tilbagebetaling af det fortabte beløb finder ikke sted, hvor beviset for opfyldelsen af det eller de primære krav fremlægges senere end de i stk. 3 omhandlede 18 måneder, medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist..

Artikel 22

1. Hvis der inden for den frist, der er fastsat i den specifikke EU-regel fremlægges dokumentation for, at det eller de primære krav er opfyldt, medens derimod et sekundært krav er uopfyldt, frigives en del af sikkerhedsstillelsen, og resten af det sikrede beløb fortabes. Den i artikel 28 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes.

2. Den del af sikkerhedsstillelsen, der frigives, er lig med den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb med fradrag af 15 %, og

a) 10 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

i) en maksimumsfrist på 40 dage eller derunder er overskredet

ii) en minimumsfrist på 40 dage eller derunder ikke er overholdt

b) 5 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

i) en maksimumsfrist på mellem 41 og 80 dage er overskredet

ii) en minimumsfrist på mellem 41 og 80 dage ikke er overholdt

c) 2 % af restbeløbet efter fradrag af de 15 % for hver dag, hvormed

i) en maksimumsfrist på 81 dage eller derover er overskredet

ii) en minimumsfrist på 81 dage eller derover ikke er overholdt.

3. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for frister for ansøgninger om eller anvendelse af import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester herunder, ej heller for frister for fastsættelse af import- og eksportafgifter og eksportrestitutions ved licitation.

Artikel 23

1. Manglende opfyldelse af et eller flere underordnede krav medfører fortabelse af 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.

2. Fremgangsmåden i artikel 28 for at inddrive det samlede beløb bringes straks i anvendelse.

3. Denne artikel gælder imidlertid ikke hvis artikel 21, stk. 3, bringes i anvendelse.

Artikel 24

Fremlægges der bevis for, at alle primære krav er opfyldt, medens såvel et sekundært som et underordnet krav er uopfyldt, finder artikel 22 og 23 anvendelse, og det samlede beløb, der fortabes, er lig med det beløb, der fortabes i henhold til artikel 22, forhøjet med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.

Artikel 25

Det samlede beløb må dog ikke overstige 100 % af den sikkerhedsstillelse, der dækker den pågældende del af det sikrede beløb.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 26

1. Efter anmodning sker der delvis frigivelse af det sikrede beløb, hvis der fremlægges bevis med hensyn til en delmængde af en vare, forudsat at denne delmængde ikke er mindre end en eventuel minimumsmængde, der er angivet i den forordning, der foreskriver sikkerhedsstillelsen.

Såfremt der i de specifikke EU-regler, der foreskriver sikkerhedsstillelsen, ikke er angivet nogen minimumsmængde, kan den ansvarlige myndighed selv begrænse antallet af delvise frigivelser af et sikret beløb og fastsætte et minimumsbeløb for sådanne frigivelser.

2. Inden den ansvarlige myndighed foretager fuldstændig eller delvis frigivelse af et sikret beløb, kan den forlange, at der først indsendes en skriftlig anmodning herom.

3. I tilfælde, hvor der er tale om sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 9, stk. 1, på over 100 % af det beløb, der kræves sikret, frigives den del af sikkerheden, som overstiger 100 %, når der sker endelig frigivelse eller fortabelse af resten af det sikrede beløb.

Artikel 27

1. Er der ikke fastsat nogen frist for forelæggelse af det bevis, der er nødvendigt for det sikrede beløbs frigivelse, er denne frist på

- a) 12 måneder fra sidste frist for opfyldelse af det eller de primære krav
- b) 12 måneder fra det eller de primære krav opfyldelse, hvis der ikke er fastsat nogen tidsfrist herfor i den i litra a) omhandlede form.

2. Den i stk. 1 fastsatte frist må under ingen omstændigheder overstige tre år fra det tidspunkt, sikkerheden blev fastsat til en bestemt forpligtelse, medmindre der foreligger force majeure.

Artikel 28

1. Når den ansvarlige myndighed har kendskab til, hvad der fører til hel eller delvis fortabelse af sikkerheden anmoder den ansvarlige myndighed straks den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at indbetale det fortabte beløb, idet der indrømmes en betalingsfrist på 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet.

Finder betaling ikke sted inden for denne frist,

- a) inddrager den ansvarlige myndighed straks sikkerhedsstillelsen i den i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede form
- b) forelægger den ansvarlige myndighed straks den i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede kautionist krav om betaling, idet der indrømmes en betalingsfrist på indtil 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet
- c) tager den ansvarlige myndighed straks skridt til at:

- i) realisere de i artikel 7, stk. 2, litra a), c), d) og e), omhandlede former for sikkerhedsstillelse i det omfang, det er nødvendigt for at dække det skyldige beløb
- ii) skaffe sig rådighed over midler deponeret i et pengeinstitut, jf. artikel 7, stk. 2, litra b).

Den ansvarlige myndighed kan straks inddrage en sikkerhedsstillelse i den i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede form uden først at anmode den, der er ansvarlig for forpligtelsens opfyldelse, om at betale.

2. Den ansvarlige myndighed kan afstå fra at inddrage et beløb på under 60 EUR, hvis der i de nationale love eller administrative bestemmelser er fastsat tilsvarende regler for lignende tilfælde.

3. Hvis der træffes afgørelse om inddragelse af en sikkerhed, men inddragelsen efterfølgende i henhold til national ret udsættes i afventning af udfaldet af en indgiven klage, skal den pågældende uanset stk. 1. betale rente af det faktisk fortabte

beløb i en periode, der begynder 30 dage fra datoen for modtagelsen af påkravet, jf. stk. 1, første afsnit, og slutter dagen inden betalingen af det faktisk fortabte beløb.

Når den pågældende som følge af udfaldet af klagen anmodes om inden for 30 dage at betale det fortabte beløb, kan medlemsstaten ved beregning af renter gå ud fra, at betalingen foretages den 20. dag efter datoen for denne anmodning.

Rentesatsen beregnes i henhold til national ret, men må dog i intet tilfælde være lavere end den rentesats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.

De udbetalende organer trækker de betalte renter fra de udgifter, der skal afholdes af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) eller Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 ⁽¹⁾.

Medlemsstaterne kan med regelmæssige mellemrum kræve, at der stilles yderligere sikkerhed vedrørende det pågældende rentebeløb.

Hvis en sikkerhed er blevet inddraget, og beløbet allerede er krediteret EGFL eller ELFUL, og det inddragne beløb som følge af en indgiven klage helt eller delvist skal tilbagebetales med rente i henhold til den efter den nationale ret gældende rentesats, bæres tilbagebetalingsbeløbet af EGFL eller af ELFUL, medmindre medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen som følge af forsømmelse eller en alvorlig fejl.

Artikel 29

Kommissionen kan efter fremgangsmåden omhandlet i i artikel 195, stk. 2 i forordning (EF) nr. 1234/2007 og i de tilsvarende artikler i de øvrige relevante forordninger indrømme undtagelser fra ovenstående bestemmelser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KAPITEL VII

OPLYSNINGER

Artikel 30

1. Medlemsstaterne udarbejder for hvert regnskabsår en oversigt, som holdes til rådighed for Kommissionen, og som indeholder oplysninger om det samlede antal fortabte sikkerhedsstillelser med angivelse af det samlede beløb, uanset hvilket stadium sagerne er på efter proceduren i artikel 28, og opdelt efter, om de er godskrevet medlemsstaternes budget eller EU-budgettet.

2. De i stk. 1 anførte oplysninger udarbejdes for alle sikkerhedsstillelser på over 1 000 EUR og for alle de EU-bestemmelser, i henhold til hvilke der skal stilles sikkerhed.

3. Oplysningerne omfatter både de beløb, der er betalt direkte af den pågældende, og de beløb, der er indkommet ved inddragelsen af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 31

Medlemsstaterne holder følgende oplysninger til rådighed for Kommissionen:

- a) hvilke institutter der godkendes som kautionister og kravene til disse
- b) hvilke former for sikkerhedsstillelse der accepteres i henhold til artikel 7, stk. 2, samt betingelserne i forbindelse hermed.

Artikel 32

Forordning (EØF) nr. 2220/85 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 33

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 50 af 22.2.1978, s. 1.

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over senere ændringer

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85
(EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1181/87
(EFT L 113 af 30.4.1987, s. 31)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3745/89
(EFT L 364 af 14.12.1989, s. 54)

Kommissionens forordning (EF) nr. 3403/93
(EFT L 310 af 14.12.1993, s. 4)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1932/1999
(EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11)

Kommissionens forordning (EF) nr. 673/2004
(EFT L 105 af 14.4.2004, s. 17)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/2006
(EFT L 321 af 21.11.2006, s. 11)

Kun artikel 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006
(EFT L 365 af 21.12.2006, s. 52)

Kun artikel 12

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 2220/85	Nærværende forordning
Afsnit I	Kapitel I
Artikel 1, indledning	Artikel 1, indledning
Artikel 1, litra a)	Artikel 1, litra a)
Artikel 1, litra b)	Artikel 1, litra b)
Artikel 1, litra c)	—
Artikel 1, litra d)	—
Artikel 1, litra e)	—
Artikel 1, litra f)	Artikel 1, litra c)
Artikel 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, indledning	Artikel 3, indledning
Artikel 3, litra a), første afsnit	Artikel 3, litra a)
Artikel 3, litra a), andet afsnit	Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, litra b), c) og d)	Artikel 3, litra b), c) og d)
Afsnit II	Kapitel II
Artikel 4, 5 og 6	Artikel 4, 5 og 6
Afsnit III	Kapitel III
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10, stk. 1, litra a)	Artikel 9, stk. 1, første afsnit
Artikel 10, stk. 1, litra b)	Artikel 9, stk. 2, andet afsnit
Artikel 10, stk. 1, litra c)	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit
Artikel 10, stk. 2, litra a)	Artikel 9, stk. 2, første afsnit
Artikel 10, stk. 2, litra b)	Artikel 9, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 2220/85	Nærværende forordning
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Afsnit IV	Kapitel IV
Artikel 18, indledning og led	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Afsnit V	Kapitel V
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22	Artikel 21
Artikel 23, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 23, stk. 2, indledning	Artikel 22, stk. 2, indledning
Artikel 23, stk. 2, litra a)	Artikel 22, stk. 2, indledning
Artikel 23, stk. 2, litra b), første led, indledning	Artikel 22, stk. 2, litra a), indledning
Artikel 23, stk. 2, litra b), første led, første underled	Artikel 22, stk. 2, litra a), nr. i)
Artikel 23, stk. 2, litra b), første led, andet underled	Artikel 22, stk. 2, litra a), nr. ii)
Artikel 23, stk. 2, litra b), andet led, indledning	Artikel 22, stk. 2, litra b), indledning
Artikel 23, stk. 2, litra b), andet led, første underled	Artikel 22, stk. 2, litra b), nr. i)
Artikel 23, stk. 2, litra b), andet led, andet underled	Artikel 22, stk. 2, litra b), nr. ii)
Artikel 23, stk. 2, litra b), tredje led, indledning	Artikel 22, stk. 2, litra c), indledning
Artikel 23, stk. 2, litra b), tredje led, første underled	Artikel 22, stk. 2, litra c), nr. i)
Artikel 23, stk. 2, litra b), tredje led, andet underled	Artikel 22, stk. 2, litra c), nr. ii)
Artikel 23, stk. 3	Artikel 22, stk. 3
Artikel 24	Artikel 23
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Afsnit VI	Kapitel VI
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 28	Artikel 27
Artikel 29	Artikel 28
Artikel 30	Artikel 29
Afsnit VII	Kapitel VII

Forordning (EØF) nr. 2220/85	Nærværende forordning
Artikel 31	Artikel 30
Artikel 32	Artikel 31
—	Artikel 32
Artikel 33	Artikel 33
—	Bilag I
—	Bilag II

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 283/2012

af 29. marts 2012

om fastsættelse af den faste godtgørelse pr. bedriftsskema for regnskabsåret 2012 i informationsnettet for landøkonomisk bogføring

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 af 30. november 2009 om oprettelse af et informationsnet for landøkonomisk bogføring til belysning af indkomstforhold og driftøkonomiske forhold i landbruget i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1915/83 af 13. juli 1983 om visse gennemførelsesbestemmelser vedrørende bogføring med henblik på konstatering af landbrugsbedrifternes indkomster ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1915/83 skal Kommissionen udbetale en fast godtgørelse til medlemsstaterne for hvert korrekt udfyldt bedriftsskema, som den får tilsendt i den periode, der er fastsat i artikel 3 i nævnte forordning.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 224/2011 af 7. marts 2011 om fastsættelse af den faste godtgørelse

pr. bedriftsskema for regnskabsåret 2011 i informationsnettet for landøkonomisk bogføring ⁽³⁾ blev den faste godtgørelse for regnskabsåret 2011 fastsat til 157 EUR pr. bedriftsskema. Udviklingen i omkostningerne og dens indvirkning på omkostningerne ved udarbejdelse af bedriftsskemaet gør det berettiget at revidere godtgørelsen.

- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Fællesskabskomitéen for Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den faste godtgørelse som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1915/83 fastsættes til 160 EUR.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra regnskabsåret 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 2012.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

⁽¹⁾ EUT 328 af 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 190 af 14.7.1983, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 61 af 8.3.2011, s. 1.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 284/2012

af 29. marts 2012

om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima, og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 53, stk. 1, litra b), nr. ii), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002 kan der vedtages relevante EU-beredskabsforanstaltninger vedrørende fødevarer og foder, der er importeret fra et tredjeland, for at beskytte menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet, hvis denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne hver for sig.
- (2) Efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima den 11. marts 2011 blev Kommissionen orienteret om, at indholdet af radionukleider i visse fødevarer med oprindelse i Japan oversteg de indgrebsværdier for fødevarer, der gælder i Japan. En sådan kontaminering kan udgøre en trussel mod folke- og dyresundheden i Unionen, og derfor blev Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 297/2011 af 25. marts 2011 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima ⁽²⁾, vedtaget. Nævnte forordning blev senere afløst af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 ⁽³⁾.
- (3) De japanske myndigheder har fremlagt oplysninger for Kommissionen om, at der i ingen af de mange prøver af sake og anden spiritus (whisky og shochu) blev påvist radioaktivitet. Processen med polering, gæring og destillation fjerner radioaktiviteten næsten fuldstændigt fra selve spiritussen. Spørgsmålet vil blive fulgt op baseret på de japanske myndigheders fortsatte overvågning af sake, whisky og shochu. Sake, whisky og shochu bør

derfor udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde for at mindske den administrative byrde for de japanske myndigheder og de kompetente myndigheder i de importerende medlemsstater.

- (4) De japanske myndigheder vedtog den 24. februar 2012 nye grænseværdier for summen af cæsium-134 og cæsium-137, som gælder fra den 1. april 2012, med overgangsforanstaltninger for ris, oksekød og soja og produkter forarbejdet deraf, som er lavere end de grænseværdier, der er fastsat i Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare ⁽⁴⁾. Overgangsforanstaltningerne for oksekød har ingen relevans for importen til Unionen, eftersom import af oksekød fra Japan til Unionen ikke er tilladt af andre dyre- og folkesundhedsmæssige årsager end radioaktivitet. De japanske myndigheder meddelte endvidere Kommissionen, at produkter, der ikke er tilladt at markedsføre i Japan, heller ikke må eksporteres. For at skabe sammenhæng mellem de japanske myndigheders kontrol forud for eksport og kontrol ved indgangen til Unionen af radionukleoidindholdet i foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan, bør der, selv om det ikke er nødvendigt af sikkerhedshensyn, i Unionen anvendes samme maksimalgrænseværdier for radionukleider i foder og fødevarer fra Japan som de grænseværdier, der anvendes i Japan, forudsat at disse er lavere end niveauerne fastsat i forordning (Euratom) nr. 3954/87.
- (5) Kort efter atomulykken blev der indført krav om kontrol for forekomst af jod-131 og summen af cæsium-134 og cæsium-137 i foder og fødevarer med oprindelse i Japan, da der forelå dokumentation for, at udslippet af radioaktivitet til miljøet i høj grad vedrørte jod-131, cæsium-134 og cæsium-137, og der var kun meget begrænset eller ingen udslip af radionukleiderne strontium (Sr-90), plutonium (Pu-239) og americium (Am-241). Jod-131 har en kort halveringstid på 8 dage, og fordi der ikke har været nogen udslip til miljøet af radioaktivitet fra det berørte atomkraftværk i de seneste måneder og den berørte atomreaktor nu befinder sig i en stabil situation og der ikke forventes yderligere udslip til miljøet, er jod-131 ikke længere til stede i miljøet og derfor heller ikke i foderstoffer og fødevarer fra Japan. Der blev derfor ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1371/2011 af 21. december 2011 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 80 af 26.3.2011, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 252 af 28.9.2011, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 371 af 30.12.1987, s. 11.

har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima⁽¹⁾ ikke længere krævet kontrol for forekomst af jod-131. Det er derfor ikke nødvendigt at opretholde maksimalgrænseværdier for jod-131 i nærværende forordning.

- (6) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 blev der også fastsat maksimalgrænseværdier for strontium, plutonium og americium i tilfælde af nye udslip til miljøet af radioaktivitet med disse radionukleider. Da den berørte atomreaktor nu befinder sig i en stabil situation, er muligheden for nye udslip af radioaktivitet til miljøet udelukket eller helt minimal, og da der ikke har været nogen betydelige udslip til miljøet af strontium, plutonium eller americium efter ulykken på atomkraftværket, er det klart, at kontrollen for forekomst af disse radionukleider i fødevarer eller foder fra Japan ikke er nødvendig. Som følge heraf er det ikke nødvendigt at opretholde maksimalgrænseværdier for disse radionukleider i nærværende forordning.
- (7) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 er blevet ændret ved to lejligheder for at tage hensyn til situationens udvikling. Da nærværende forordning indeholder yderligere ændringer, der kræver ændringer i flere af bestemmelserne i nævnte forordning, er det hensigtsmæssigt at lade gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 blive afløst af en ny forordning.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på foder og fødevarer, jf. definitionen af foder og levnedsmidler i artikel 1, stk. 2, i forordning (Euratom) nr. 3954/87, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan, bortset fra:

- produkter, der blev afsendt fra Japan inden den 28. marts 2011
- produkter, der blev høstet og/eller forarbejdet inden den 11. marts 2011
- sake henhørende under KN-kode ex 2206 00 39 (mousserende varer), ex 2206 00 59 (ikke-mousserende varer, i beholdere med indhold af 2 liter eller derunder) eller ex 2206 00 89 (ikke-mousserende varer, i beholdere med indhold af over 2 liter)
- whisky henhørende under KN-kode 2208 30
- shochu henhørende under KN-kode ex 2208 90 56, ex 2208 90 69, ex 2208 90 77 eller 2208 90 78.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »overgangsforanstaltninger i den japanske lovgivning« de overgangsforanstaltninger, der er

vedtaget af de japanske myndigheder den 24. februar 2012 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for summen af cæsium-134 og cæsium-137, jf. bilag III.

Artikel 3

Import til Unionen

Foderstoffer og fødevarer (i det følgende benævnt »produkterne«), der er omhandlet i artikel 1, må kun importeres til Unionen, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 4

Maksimalgrænseværdier for cæsium-134 og cæsium-137

- De i artikel 1 omhandlede produkter, undtagen ris, soja og produkter forarbejdet deraf, skal opfylde den maksimalgrænseværdi for summen af cæsium-134 og cæsium-137, der er fastsat i bilag II.
- Ris og soja og produkter forarbejdet deraf skal overholde den maksimalgrænseværdi for summen af cæsium-134 og cæsium-137, der er fastsat i bilag III.

Artikel 5

Erklæring

- Hver sending af produkter omhandlet i artikel 1 skal ledsages af en gyldig erklæring udfærdiget og underskrevet i overensstemmelse med artikel 6.
- Erklæringen omhandlet i stk. 1 skal:
 - attestere, at produkterne overholder gældende lovgivning i Japan
 - angive, om produkterne er omfattet af overgangsforanstaltningerne i den japanske lovgivning eller ej.
- I erklæringen omhandlet i stk. 1 skal det endvidere attesteres:

- at produkterne er blevet høstet og/eller forarbejdet inden den 11. marts 2011, eller
- at produkterne har oprindelse i og er afsendt fra andre præfekturer end Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka, eller
- at produkterne er afsendt fra præfekturerne Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka, men ikke har oprindelse i nogen af disse præfekturer, og ikke er blevet eksponeret for radioaktivitet under transporten, eller
- hvis produkterne har oprindelse i præfekturerne Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka, at de er ledsaget af en analyserapport med resultaterne af prøveudtagningen og analysen.

⁽¹⁾ EUT L 341 af 22.12.2011, s. 41.

4. Stk. 3, litra d), gælder også for produkter, der er fanget eller høstet i de pågældende præfekturers kystfarvande, uanset hvor produkterne er landet.

Artikel 6

Udfærdigelse og undertegnelse af erklæringen

1. Erklæringen omhandlet i artikel 5 udfærdiges i overensstemmelse med modellen i bilag I.

2. For produkter omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra a), b) eller c), skal erklæringen underskrives af en bemyndiget repræsentant for den kompetente japanske myndighed eller af en bemyndiget repræsentant for en instans, der er godkendt af den kompetente japanske myndighed og under tilsyn af den kompetente japanske myndighed.

3. For produkter omhandlet i stk. 5, stk. 3, litra d), skal erklæringen underskrives af en bemyndiget repræsentant for den kompetente japanske myndighed i Japan og ledsages af en analyserapport med resultaterne af prøveudtagningen og analysen.

Artikel 7

Identifikation

Enhver sending af produkter omhandlet i artikel 1 skal kunne identificeres ved en kode, der anføres på erklæringen omhandlet i artikel 5, stk. 1, på analyserapporten omhandlet i artikel 6, stk. 3, på sundhedscertifikatet og på eventuelle handelsdokumenter, der ledsager sendingen.

Artikel 8

Grænsekontrolsteder og udpeget indgangssted

Sendinger af produkter omhandlet i artikel 1, undtagen dem, som er omfattet af Rådets direktiv 97/78/EF⁽¹⁾, skal føres ind i Unionen via et udpeget indgangssted, jf. definitionen i artikel 3, litra b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 669/2009⁽²⁾ (i det følgende benævnt »udpeget indgangssted«).

Artikel 9

Forudgående meddelelse

Senest to arbejdsdage forud for sendingens fysiske ankomst giver foder- og fødevarermyndighederne eller deres repræsentanter forudgående meddelelse om ankomsten af alle sendinger af produkter omhandlet i artikel 1 til de kompetente myndigheder på grænsekontrolstedet eller det udpegede indgangssted.

Artikel 10

Offentlig kontrol

1. De kompetente myndigheder på grænsekontrolstedet eller det udpegede indgangssted foretager:

a) dokumentkontrol af alle sendinger af produkter omhandlet i artikel 1

b) fysisk kontrol og identitetskontrol, herunder laboratorieanalyser, for forekomst af cæsium-134 og cæsium-137 af mindst:

i) 5 % af sendinger af produkter omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), og

ii) 10 % af sendinger af produkter omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra b) og c).

2. Sendingerne holdes under offentlig kontrol i højst 5 arbejdsdage, indtil resultaterne af laboratorieanalysen foreligger.

3. Hvis resultatet af laboratorieanalysen dokumenterer, at de garantier, der er givet i erklæringen, er falske, anses erklæringen for at være ugyldig, og sendingen af foder/fødevarer overholder ikke bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 11

Omkostninger

Alle udgifter til offentlig kontrol, jf. artikel 10, og foranstaltninger truffet som følge af manglende overholdelse af reglerne afholdes af foder- og fødevarermyndighederne.

Artikel 12

Overgang til fri omsætning

Sendinger kan kun overgå til fri omsætning, hvis foder- og fødevarermyndighederne eller deres repræsentant forelægger toldmyndighederne en erklæring som omhandlet i artikel 5, stk. 1, som:

a) er behørigt påtegnet af den kompetente myndighed på grænsekontrolstedet eller det udpegede indgangssted og

b) giver dokumentation for, at den offentlige kontrol, der er omhandlet i artikel 10, er foretaget, og at resultaterne af kontrollen, har været tilfredsstillende.

Artikel 13

Produkter, der ikke opfylder kravene

Produkter, der ikke opfylder bestemmelserne i denne forordning, må ikke markedsføres. Sådanne produkter skal bortskaffes på sikker vis eller returneres til oprindelseslandet.

Artikel 14

Rapporter

Medlemsstaterne meddeler hver måned Kommissionen alle analyseresultater via det hurtige varslingsystem for fødevarer og foder (RASFF).

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 194 af 25.7.2009, s. 11.

*Artikel 15***Ophævelse**

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 16***Overgangsforanstaltning**

Uanset artikel 3 kan de produkter, der er omhandlet i artikel 1, importeres til Unionen, hvis de er i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) nr. 961/2011, og hvis:

- a) produkterne har forladt Japan inden denne forordnings ikrafttrædelse, eller

- b) produkterne er ledsaget af en erklæring, som er i overensstemmelse med nævnte forordning, og som er udstedt før den 1. april 2012, og produkter har forladt Japan inden den 15. april 2012.

*Artikel 17***Ikrafttrædelse og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen indtil den 31. oktober 2012. Forordningen tages regelmæssigt op til revision under hensyntagen til kontamineringsituationens udvikling.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 2012.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

Erklæring til anvendelse ved import til Unionen af

..... (produkt og oprindelsesland)

Batchkode **Erklæringens nummer**

I henhold til bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 284/2012 om særlige importbetingelser for foder og fødevarer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Japan efter ulykken på atomkraftværket i Fukushima

ERKLÆRER

..... (den bemyndigede repræsentant, jf. artikel 3, stk. 5)

herved, at

..... (produkterne omhandlet i artikel 1)

i denne sending bestående af:

.....

..... (beskrivelse af sending og produkt, pakningernes antal og type, brutto- eller nettovægt)

indlastet i (indladningssted)

den (indladningsdato)

af (transportfirmaets navn)

med destinationen (bestemmelsessted og land)

hidrørende fra virksomheden

..... (virksomhedens navn og adresse)

er i overensstemmelse med den gældende lovgivning i Japan for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for summen af cæsium-134 og cæsium-137

og at sendingen omfatter foder eller fødevarer

der ikke er omfattet af overgangsforanstaltninger i den japanske lovgivning (se bilag III i gennemførelsesforordning (EU) nr. 284/2012) med hensyn til maksimalgrænseværdien for summen af cæsium-134 og cæsium-137

der er omfattet af overgangsforanstaltninger i den japanske lovgivning (se bilag III i gennemførelsesforordning (EU) nr. 284/2012) med hensyn til maksimalgrænseværdien for summen af cæsium-134 og cæsium-137

og at sendingen omfatter foder eller fødevarer

der er høstet og/eller forarbejdet inden den 11. marts 2011

der har oprindelse i og er afsendt fra andre præfekturer end Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka

der er afsendt fra præfekturerne Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka, men ikke har oprindelse i nogen af disse præfekturer, og ikke er blevet eksponeret for radioaktivitet under transporten

der har oprindelse i præfekturerne Fukushima, Gunma, Ibaraki, Tochigi, Miyagi, Yamanashi, Saitama, Tokyo, Chiba, Kanagawa og Shizuoka, og der er udtaget prøver heraf den (dato), og der er foretaget en laboratorieanalyse den

(dato) på

(laboratoriets navn) for at bestemme indholdet af radionukleiderne cæsium-134 og cæsium-137. Analyserapporten er vedlagt.

Udfærdiget i den

Stempel og underskrift
af den bemyndigede repræsentant, jf. artikel 6, stk. 2 og 3

Denne del udfyldes af den kompetente myndighed på grænsekontrolstedet eller det udpegede indgangssted

- Sendingen er godkendt til at blive forevist for toldmyndighederne med henblik på frigivelse til fri omsætning i Unionen.
- Sendingen er IKKE godkendt til at blive forevist for toldmyndighederne med henblik på frigivelse til fri omsætning i Unionen.

.....
(kompetent myndighed, medlemsstat)

.....
Dato

.....
Stempel

.....
Underskrift

BILAG II

Maksimalgrænseværdier for fødevarer ⁽¹⁾ (Bq/kg), jf. den japanske lovgivning

	Fødevarer til spædbørn og småbørn	Mælk og mejeriprodukter	Andre fødevarer, undtagen — mineralvand og tilsvarende drikkevarer — te brygget af ugærede blade — soja og sojaprodukter ⁽⁴⁾	Mineralvand og tilsvarende drikkevarer og te brygget af ugærede blade
Summen af cæsium-134 og cæsium-137	50 ⁽²⁾	50 ⁽²⁾	100 ⁽²⁾ ⁽³⁾	10 ⁽²⁾

⁽¹⁾ For tørrede produkter, der er beregnet til at blive indtaget i rekonstitueret form, gælder maksimalgrænseværdien for det rekonstituerede forbrugsklare produkt.

For tørrede svampe anvendes en rekonstitueringsfaktor på 5.

For te gælder maksimalgrænseværdien for udtrækket brygget af teblade. Behandlingsfaktoren for tørret te er på 50, og derfor sikrer en maksimalgrænseværdi på 500 Bq/kg tørrede teblade, at niveauet i den bryggede te ikke overstiger maksimalgrænseværdien på 10 Bq/kg.

⁽²⁾ For at sikre sammenhæng med de maksimalgrænseværdier, der for øjeblikket gælder i Japan, erstatter disse værdier midlertidigt de værdier, der er fastsat i Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87.

⁽³⁾ For ris og risprodukter gælder maksimalgrænseværdien fra den 1. oktober 2012. Inden denne dato gælder grænseværdien på 500 Bq/kg.

⁽⁴⁾ For soja og sojaprodukter gælder grænseværdien på 500 Bq/kg.

Maksimalgrænseværdier for foder ⁽¹⁾ (Bq/kg), jf. den japanske lovgivning

	Foder til kvæg og heste	Foder til svin	Foder til fjerkræ	Fiskefoder ⁽³⁾
Summen af cæsium-134 og cæsium-137	100 ⁽²⁾	80 ⁽²⁾	160 ⁽²⁾	40 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Maksimalgrænseværdien gælder for foder med et vandindhold på 12 %.

⁽²⁾ For at sikre sammenhæng med de maksimalgrænseværdier, der for øjeblikket gælder i Japan, erstatter denne værdi midlertidigt den værdi, der er fastsat i Kommissionens forordning (Euratom) nr. 770/90 (EFT L 83 af 30.3.1990, s. 78).

⁽³⁾ Med undtagelse af foder til pryd fisk.

*BILAG III***Overgangsforanstaltninger, der er fast i den japanske lovgivning, og som finder anvendelse i forbindelse med denne forordning**

- a) Mælk og mejeriprodukter, mineralvand og tilsvarende drikkevarer, der er fremstillet og/eller forarbejdet inden den 31. marts 2012, må ikke indeholde mere end 200 Bq/kg radioaktivt cæsium. Andre fødevarer, undtagen ris og soja og produkter forarbejdet deraf, som er fremstillet og/eller forarbejdet inden den 31. marts 2012, må ikke indeholde mere end 500 Bq/kg radioaktivt cæsium.
 - b) Ris høstet inden den 30. september 2012 må ikke indeholde mere end 500 Bq/kg radioaktivt cæsium.
 - c) Risprodukter, der er fremstillet og/eller forarbejdet inden den 30. september 2012 må ikke indeholde mere end 500 Bq/kg radioaktivt cæsium.
 - d) Soja må ikke indeholde mere end 500 Bq/kg radioaktivt cæsium.
 - e) Sojaprodukter må ikke indeholde mere end 500 Bq/kg radioaktivt cæsium.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 285/2012**af 29. marts 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	CR	48,1
	IL	73,5
	MA	53,4
	TN	56,0
	TR	90,6
	ZZ	64,3
0707 00 05	JO	225,1
	TR	149,1
	ZZ	187,1
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	49,6
	TR	127,5
	ZZ	134,1
0805 10 20	EG	53,1
	IL	85,4
	MA	51,0
	TN	56,9
	TR	64,8
	ZA	45,1
	ZZ	59,4
0805 50 10	EG	69,3
	MX	39,8
	TR	54,9
	ZZ	54,7
0808 10 80	AR	87,2
	BR	86,6
	CA	121,1
	CL	102,1
	CN	87,8
	MK	31,8
	US	171,1
	UY	71,6
	ZA	74,7
	ZZ	92,7
0808 30 90	AR	88,7
	CL	116,8
	CN	54,7
	ZA	93,9
	ZZ	88,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 26. marts 2012

om tilladelse til Rumænien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 287 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2012/181/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved brev registreret i Kommissionen den 30. august 2011 anmodede Rumænien om tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, som fraviger artikel 287, nr. 18), i direktiv 2006/112/EF, for at fritage afgiftspligtige personer, hvis årsomsætning ikke overstiger modværdien i national valuta af 65 000 EUR efter omregningskursen på dagen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union. Foranstaltningen vil fritage disse afgiftspligtige personer for nogle af eller alle de forpligtelser vedrørende merværdiafgift (moms), der er omhandlet i afsnit XI, kapitel 2-6, i direktiv 2006/112/EF.

(2) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 8. november 2011 de øvrige medlemsstater om Rumæniens anmodning. Ved brev af 9. november 2011 meddelte Kommissionen Rumænien, at den rådede over alle nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.

(3) Medlemsstaterne kan i forvejen gøre brug af en særlig ordning for små virksomheder i henhold til afsnit XII i direktiv 2006/112/EF. Foranstaltningen fraviger kun afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, i det omfang at tærsklen for den afgiftspligtige persons årlige omsætning overstiger den, der gælder for Rumænien i følge artikel 287, nr. 18), i direktiv 2006/112/EF, og som er på 35 000 EUR.

(4) En højere tærskel for den særlige ordning for små virksomheder er en forenklingsforanstaltning, da den kan mindske de mindste virksomheders momsforpligtelser markant, og da ordningen samtidig er frivillig for afgiftspligtige personer. Overordnet set forventes det, at denne foranstaltning vil forbedre overholdelsen af momsregler generelt.

(5) Kommissionens forslag til et direktiv om forenkling af de momsmæssige forpligtelser fra 29. oktober 2004 indeholder bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en årlig øvre grænse for moms-fritagelsesordningen på 100 000 EUR eller modværdien heraf i national valuta, med mulighed for årlig regulering. Anmodningen fra Rumænien er i tråd med dette forslag.

(6) Undtagelsen får ingen indflydelse på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms og vil kun få ubetydelig indvirkning på det samlede beløb, der opkræves i afgifter af medlemsstaten i det endelige forbrugsled —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved fravigelse af artikel 287, nr. 18), i direktiv 2006/112/EF gives Rumænien tilladelse til at give afgiftspligtige personer moms-fritagelse, hvis deres omsætning ikke overstiger modværdien i national valuta af 65 000 EUR efter omregningskursen på den dato, hvor landet tiltrådte Den Europæiske Union.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Denne afgørelse finder anvendelse indtil datoen for ikrafttrædelsen af et direktiv om ændring af de øvre årsomsætningsgrænser, under hvilke afgiftspligtige personer kan moms-fritages, eller indtil den 31. december 2014, alt efter hvilken dato der ligger først.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 2012.

På Rådets vegne
N. WAMMEN
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 28. marts 2012

om EU-tilskud til finansiering af et program til bekæmpelse af skadegørere på planter og planteprodukter i de franske oversøiske departementer for 2012

(meddelt under nummer C(2012) 1954)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2012/182/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 3, første afsnit, første punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De franske myndigheder forelagde den 8. november 2011 Kommissionen et program for 2012, som omfatter plantesundhedsforanstaltninger i de franske oversøiske departementer. I programmet beskrives det, hvilke mål der skal nås, hvilke delresultater der forventes, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, hvor længe de skal løbe, og hvor store udgifterne til dem bliver, med henblik på eventuelt EU-tilskud.
- (2) Foranstaltningerne i programmet opfylder kravene i Kommissionens beslutning 2007/609/EF af 10. september 2007 om fastlæggelse af, hvilke foranstaltninger der er berettigede til EF-tilskud inden for rammerne af programmerne til bekæmpelse af skadegørere på planter og planteprodukter i de franske oversøiske departementer samt på Azorerne og Madeira⁽²⁾.
- (3) Foranstaltningerne i programmet er blevet vurderet af Kommissionen og drøftet i Den Stående Komité for Plantesundhed den 24.-25. november 2011. Kommissionen mener på baggrund heraf, at programmet og dets målsætninger opfylder kravene i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 247/2006.
- (4) Der bør i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 247/2006 fastsættes et passende maksimumsbeløb for EU-tilskuddet, og betalingen bør ske på grundlag af dokumentation forelagt af Frankrig.
- (5) I henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽³⁾ finansieres EU-tilskuddet til plantesundhedsforanstaltninger af Den Europæiske Garantifond for Landbruget. Finansiell kontrol af de pågældende foranstaltninger sker efter artikel 9, 36 og 37 i samme forordning.

- (6) I henhold til artikel 75 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽⁴⁾ og artikel 90, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽⁵⁾ skal der forud for indgåelsen af en udgiftsforpligtelse foreligge en finansieringsafgørelse, der er vedtaget af institutionen eller de myndigheder, som denne har bemyndiget, og som angiver de vigtigste elementer i en foranstaltning, der medfører udgiften.

- (7) Det program, som de franske myndigheder forelagde den 8. november 2011, og foranstaltningerne deri vedrører kalenderåret 2012. I henhold til artikel 112 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 kan der kun ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning i tilfælde, hvor ansøgeren kan dokumentere, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen, inden tilskuddet blev ydet. Frankrig har dokumenteret, at det var nødvendigt at igangsætte programmet fra begyndelsen af 2012 og tillade en passende finansiering og påbegyndelse af gennemførelsen af foranstaltningerne, inden EU-tilskuddet blev ydet ved denne afgørelse.

- (8) Denne afgørelse udgør en finansieringsafgørelse efter betydningen i artikel 75 i finansforordningen vedrørende de maksimalt tilladte udgifter anført i den anmodning om medfinansiering, der indgår i programmet, som Frankrig har forelagt.

- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der tildeles et EU-tilskud til Frankrig til finansiering af det officielle program til bekæmpelse af skadegørere på planter og planteprodukter i de franske oversøiske departementer for 2012, jf. del A i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 242 af 15.9.2007, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Tilskuddet er på højst 60 % af de samlede støtteberettigede udgifter, jf. del B i bilaget, dog højst 180 000 EUR (ekskl. moms).

Artikel 2

1. Der udbetales et forskud på 100 000 EUR senest 60 dage efter modtagelsen af en betalingsanmodning fra Frankrig.

2. Restbeløbet af EU-tilskuddet udbetales, under forudsætning af at Kommissionen senest den 15. marts 2013 modtager en endelig gennemførelsesrapport i elektronisk form, og efter at Kommissionen har godkendt rapporten.

Rapporten skal mindst indeholde:

- a) en kortfattet teknisk evaluering af hele programmet, herunder af, hvor langt man nåede med gennemførelsen af de fysiske og kvalitative mål. Evalueringen skal sammenholde de mål, der blev fastlagt i det oprindelige program, som Frankrig forelagde, med de opnåede resultater, udtrykt i forventede projektresultater og etaper i arbejdets fuldførelse. Den skal gøre rede for, hvilke fremskridt der blev gjort, og give en vurdering af de umiddelbare plantesundhedsmæssige og økonomiske virkninger af de gennemførte foranstaltninger, og
- b) en udgiftsopgørelse med angivelse af de planlagte og de faktisk afholdte udgifter opdelt efter delprogram og

foranstaltning. Denne opgørelse skal ledsages af bevis for betaling af udgifter ved passende dokumentation, f.eks. fakturaer eller kvitteringer.

3. Hvad angår det vejledende budget, jf. del B i bilaget, kan Frankrig justere fordelingen af finansieringsmidlerne mellem forskellige foranstaltninger under samme delprogram med højst 15 % af EU-tilskuddet til det pågældende delprogram, forudsat at det programbeløb, der svarer til de samlede støtteberettigede udgifter, ikke overskrides, og at programmets hovedmål ikke dermed bringes i fare.

Frankrig underretter Kommissionen om alle justeringer.

Artikel 3

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2012.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 2012.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

BILAG

PROGRAM OG VEJLEDENDE BUDGET FOR 2012

DEL A

Program

Programmet består af tre delprogrammer:

1) tværdepartementalt delprogram:

- Foranstaltning 1.1: redskab til prioritering i DOM af karantæneskadegørere og -sygdomme
- Foranstaltning 1.2: innovative metoder til påvisning af skadegørere

2) delprogram for departementet Martinique:

- Foranstaltning 2: overvågningsnetværk vedrørende skadegørere og sygdomme

3) delprogram for departementet Guadeloupe:

- Foranstaltning 3.1: netværk for undersøgelser af bananfluer
- Foranstaltning 3.2: styring af risikoen for indslæbning af skadegørere via turister.

DEL B

Vejledende budget med angivelse af de forventede delresultater

(EUR)

Delprogrammer	Resultaternes art (S = levering af tjenesteydelser, R = forskningsarbejde/undersøgelser)	Støtteberettigede udgifter	Nationalt finansielt bidrag	Maksimalt EU-tilskud
Tværdepartementalt delprogram				
Foranstaltning 1.1	Redskab til prioritering i DOM af karantæneskadegørere og -sygdomme (R)	63 000	25 200	37 800
Foranstaltning 1.2	Innovative metoder til påvisning af skadegørere (R)	120 000	48 000	72 000
Subtotal		183 000	73 200	109 800
Martinique				
Foranstaltning 2	Overvågningsnetværk vedrørende skadegørere og sygdomme (S)	93 500	37 400	56 100
Subtotal		93 500	37 400	56 100
Guadeloupe				
Foranstaltning 3.1	Netværk for undersøgelser af bananfluer (S)	13 500	5 400	8 100
Foranstaltning 3.2	Styring af risikoen for indslæbning af skadegørere via turister (S)	10 000	4 000	6 000
Subtotal		23 500	9 400	14 100
I alt		300 000	120 000	180 000

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 177/2008 af 20. februar 2008 om fastlæggelse af en fælles ramme for virksomhedsregistre til statistiske formål og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2186/93

(Den Europæiske Unions Tidende L 61 af 5. marts 2008)

Side 8, artikel 2, litra e):

I stedet for: »... multilateral gruppe af foretagender, ...«

læses: »... multinational gruppe af foretagender, ...«.

Side 10, artikel 14, stk. 1:

I stedet for: »Når virksomhedsregistre kræver en omfattende gennemgang, ...«

læses: »Når virksomhedsregistre kræver en omfattende tilpasning, ...«.

Side 12, bilaget, punkt 1.4:

I stedet for: »Oprettelsesdato for juridiske personer eller administrativ godkendelse ...«

læses: »Oprettelsesdato for juridiske personer eller dato for administrativ godkendelse ...«.

Side 12, bilaget, punkt 1.8:

I stedet for: »Identifikationsnummer for de residente/trunkerede grupper ...«

læses: »Identifikationsnummer for den residente/trunkerede gruppe ...«.

Side 12, bilaget, punkt 1.9:

I stedet for: »Dato for sammenslutning med de residente/trunkerede grupper«

læses: »Dato for sammenslutning med den residente/trunkerede gruppe«.

Side 12, bilaget, punkt 1.10:

I stedet for: »Dato for udskillelse fra de residente/trunkerede grupper«

læses: »Dato for udskillelse fra den residente/trunkerede gruppe«.

Side 13, bilaget, punkt 1.11a:

I stedet for: »Identifikationsnummer/numre for den eller de residente retlige ...«

læses: »Identifikationsnummer/numre for den/de residente retlige ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.12a:

I stedet for: »Registreringsland(e) og identifikationsnummer/numre eller navn(e) og adresse(r) for ikke-residente retlige ...«

læses: »Registreringsland(e) og identifikationsnummer/numre eller navn(e) og adresse(r) for den/de ikke-residente retlige ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.12b:

I stedet for: »Momsnummer/numre for ikke-residente retlige ...«

læses: »Momsnummer/numre for den/de ikke-residente retlige ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.14a:

I stedet for: »i resident(e) retlig(e) enhed(er), ...«

læses: »i den/de residente retlige enhed(er), ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.14b:

I stedet for: »som indehaves af den/de resident(e) retlig(e) enhed(er), ...«

læses: »som indehaves af den/de residente retlige enhed(er), ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.15:

I stedet for: »i ikke-resident(e) retlig(e) enhed(er), ...«

læses: »i den/de ikke-residente retlige enhed(er), ...«.

Side 13, bilaget, punkt 1.16:

I stedet for: »som indehaves af den/de ikke-resident(e) retlig(e) enhed(er), ...«

læses: »som indehaves af den/de ikke-residente retlige enhed(er), ...«.

Side 15, bilaget, punkt 3.12:

I stedet for: »Identifikationsnummer for de residente/trunkerede grupper ...«

læses: »Identifikationsnummer for den residente/trunkerede gruppe ...«.

Side 15, bilaget, punkt 4.1:

I stedet for: »Identifikationsnummer for de residente/trunkerede grupper«

læses: »Identifikationsnummer for den residente/trunkerede gruppe«.

Side 15, bilaget, punkt 4.2a:

I stedet for: »De residente/trunkerede gruppers navn«

læses: »Den residente/trunkerede gruppes navn«.

Side 15, bilaget, punkt 4.2b:

I stedet for: »... elektroniske postadresse ...«

læses: »... e-post-adresse ...«.

Side 15, bilaget, punkt 4.3:

I stedet for: »... i de residente/trunkerede grupper ...«

læses: »... i den residente/trunkerede gruppe ...«.

Side 15, bilaget, punkt 4.9:

I stedet for: »Antal ansatte i den residente/trunkerede gruppe«

læses: »Antal beskæftigede i den residente/trunkerede gruppe«.

Side 15, bilaget, punkt 4.12b:

I stedet for: »... elektroniske postadresse ...«

læses: »... e-post-adresse ...«.

Side 16, bilaget, punkt 4.14:

I stedet for: »Antal ansatte globalt«

læses: »Antal beskæftigede globalt«.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA